

דיין יקר,

11 שנים חלפו מאז שהפכתי להיות חלק מהסטטיסטיקה העצובה שלכם.

11 שנים בהן סיקרן אותי הפירוש של המילה עגונה.

שבדקתי במילון, הפירוש דיי בלבד אותי... הייתי רוצה להאמין שאני, כמו הפירוש הראשון שמציע המילון - קבועה במקומי, חזקה ויודעת מה טוב לי, כמו עוגן, לא?

אבל, לצערי, אתה דיין יקר, קבעת שגורלי ב-11 שנים האחרונות קשור קשר ישיר לפירוש השני של המילה – "שבעלה נעדר ועל פי חוקי היהדות אין באפשרותה להינשא לאחר".

אני לא יכולה להתחתן תחת הדת היהודית, ואתה קשרת את גורלי לאדם שאינני רוצה וכבר לא בקשר איתו כבר 11 שנים.

אתה מכיר אותי, ראית את פניי העצובות וחסרות כל ישע בעבר, ראית אותי בוכה ומתחננת לשכנע אותך למה אני רוצה גט. אבל כול הצעדים שעשיתי, ואני עדיין עושה, כולם מובילים לאותו מנהרה חשוכה וחסרת אור. אם זאת הייתה בתך איך היית מגיב? עדין באופן קר ומנוכר? בלי שום שמץ של אנושיות ואמפתיה?

מי נתן לך את הזכות לקחת ממני את החופש שלי? הרי כל אדם נולד חופשי, לא? רק מעצם היותי אישה, לקחת את הזכות הכי בסיסית ממני. ולי, מה איתי? שברת לי את עולמי, לקחת לי את כל החלומות, כמו כל אישה, למצוא את החצי השני שלי ולהקים משפחה. חשבתי שזאת המצווה הכי חשובה ביהדות, אבל נראה שטעיתי...

אסור לי להביע את דעתי, וחס וחלילה שאהיה עצמאית ואתקיים בכוחות עצמי, בלי שום גושפנקא ממך דיין יקר או מכל גבר אחר, כי אחרי הכל אני לא שוות ערך אליך, אני אישה.

א', אישה